

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg skal kun gøre få bemærkninger af hensyn til historieskrivningen. Jeg vil godt sige til hr. Ømann, at der er jo ét væsentligt fradrag, der er flyttet fra at være fradrag i indkomsten til et nedslag i skatten, nemlig personfradraget.

Det andet, jeg godt vil sige, er, da hr. Ømann nævnte selvangivelsen i skraldespanden, at man skal være opmærksom på, at der var en række forudsætninger herfor, bl. a. et meget betydeligt standardfradrag. Disse ting blev pillet ud af loven, inden den blev vedtaget under VKR-regeringens tid.

Det tredje, jeg godt vil sige, skal være en enkelt bemærkning til, som hr. Ømann pegede på, de problemer, der knytter sig til vores skattelovgivning. Jeg er enig med hr. Ømann i, at vi skal handle hurtigt, men jeg vil godt tilføje: vi skal ikke handle panisk. Det ville det være, hvis man gennemførte det foreliggende lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Om det sidste problem, med hensyn til, om vi kan undvære selvangivelse eller ej, så kan jeg kun sige, at jeg tror, at vores skatte- og afgiftsminister forenkede tingene i en grad, som man ikke kan være tilfreds med. Det er umuligt at undgå en selvangivelse, når vi har et egentligt indkomstskattesystem. Det bør være klart.

Måtte jeg sige om det andet spørgsmål, som har været fremme her, spørgsmålet om en parlamentarisk kommission til overvejelse af vores skattepolitik — jeg har godt bemærket mig, at hr. Glistrup har fremsat et sådant forslag på fremskridtspartiets vegne — at jeg gerne vil være med til at lade problemerne overveje i en parlamentarisk kommission, men man må forstå, at det er umuligt i de år, det vil tage for en sådan parlamentarisk kommission at gennemarbejde vores skattepolitik, at leve videre med den nuværende skattepolitik. Det kan vi simpelt hen ikke. Må jeg tage et enkelt eksempel: 2 personer, der ankommer dagligt til Hovedbanegården med et af nærtogene for at passe deres arbejde, og som hver har 2.000 kr. i fradragsberettigede udgifter, transportudgifter, vil med den nuværende skattelovgivning få vidt forskellige tilskud fra os andre. Kontorfunktionæren, der har en skat på

40 pct., han sparer 800 kr. af de 2.000 kr. i skat. Direktøren med den store indtægt vil, alt efter hvor højt indkomsten stiger, få fra 1.100 kr. til 1.300 kr. i tilskud af de samme 2.000 kr. i udgift. Det blev, hvis det var tilladt at sige, hvad jeg egentlig mener om et sådant system, meget store bogstaver, jeg skulle tale med. Men jeg må sige, at det er Ebberød bank eller vanvittigt. Det kan aldrig være meningen, at vi giver mest til dem, der i forvejen tjener mest.

Må jeg så sige om enhedsskatten — og det skal være det sidste i denne omgang — hvor hr. Ømann mente, at enhedsskatten var populær i de nordjyske og vestjyske kommuner: nej, det er vist noget siden. Den kommune, der har den laveste kommunale skat, er den mest vestjyske, vi kan have. Det er Holmsland, den ligger på 16-17 pct. Men den, der har den højeste kommunale udskrivningsprocent, er Gladsakse, den ligger på 26-27 pct. Hvordan kan det nu være? Er det, fordi skattegrundlaget svigter i Gladsakse i sammenligning med Holmsland? Tværtimod, men det er antallet af offentligt ansatte pr. 1.000 indbyggere, der er så kolossalt meget større, og det er administrationsomkostningerne i Gladsakse. Jeg tror nok, de vestjyske og nordjyske kommuner skal have betakket sig for at få en enhedsskat på det kommunale område.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann) (SF):

Ja, når man skal rose sig af fradragsreformer, så må man altså tage det hele med, og her skulle altså personfradraget nævnes. En reform, som den nuværende skatte- og afgiftsminister vist nok ikke rigtig kan have nogen andel i. Det er jo nogle år siden, og siden er der faktisk ikke sket andet, til trods for at der er konstateret politisk flertal for, at vi skulle gennemføre sådanne fradragsreformer, bl. a. at forandre visse fradrag fra at være fradrag i indkomst til fradrag i skatten.

Jeg tror også, at det er lidt letkøbt fra ministerens side, når det siges, at det var VKR, der var skyld i, at nu kunne man ikke lave skat af bruttoindkomsten og smide selvangivelsen i skraldespanden. Jeg vil hævde, at det absolut er en forudsætning for, at man kan smide selvangivelsen i skraldespanden, at man fjerner samtlige ligningsfradrag eller i hvert fald gør dem til